

GIÁ BÀN	
ĐƠN-VỊ	NGOẠI-QUỐC
Một năm - 1.000	1.000
Sáu tháng - 500	500
Ba tháng - 250	250
Một tháng - 100	100

Mua báo phải trả tiền trước
Theo và in ấn tại các
u. TRẦN VĂN PHU
đăng quảng cáo, văn phòng
sở thương nghị trước

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy
Báo-Quân
Đường Đông-Ba - Huế
Giấy phép số 43
Điện báo: TIENG-DAN - Huế

Chiến tranh giải-
phóng là đáng sùng
bái; chiến tranh áp-
chế là đáng chưởi
rủa.
(Lacordaire)

TRÊN BÀN CỜ THUA MÀ THÀY ĐƯỢC MỘT NƯỚC HƠN

(Bức thư một người Tàu trung cáo với người Nhật)

Cuộc người Nhật xâm chiếm Mãn-châu, về phần người Tàu, chánh phủ thì kiêu tri chủ nghĩa «bất kháng cự», mà cầu cứu với hội Quốc - liên, nhân dân thì đua nhau tổ chức công cuộc bãi Nhật, cuộc nội tranh Ninh-Việt lại có tin hòa bình giải quyết, chắc độ giả cũng biết, không cần phải thuật lại. Mới rồi thấy tin Quảng châu có đảng bức thư của Lâm-chấn - Hùng trung cáo với người Nhật, gửi cho Khuyển - đường - Nghi là một nhà huân thần và danh nhân Nhật, trong có nhiều chỗ tỏ ra ý kiến đặc biệt, không như lối kiến giải tầm thường của các tờ báo Tàu gần đây. Phàm việc đời cũng như danh cơ, kẻ đương cuộc thường mê mà kẻ bàng quan lại sáng, ý kiến của Lâm - chấn - Hùng, chưa biết thực sự sau này có đúng vậy không, song cũng phải nhận là ý kiến mới, nghĩa là không lấy sự người Nhật xâm chiếm Mãn-châu làm điều họa mà lại nhận là điều phúc của nước Tàu, xin trích dịch đại lược dưới đây.

«Quốc dân đảng Nhật tuân theo chánh sách Điền-Trung, câu chuyện Tề Nam Thanh đảo không xong, lại dời sang Mãn-châu, người ngu kiêu thị cho là việc nhàn, mà người có trí thức thì cho là việc đáng mừng. Xem như nhân chuyện ấy mà cuộc Ninh-Việt phân rã lại hợp, có cái cơ hội thống nhất, không phải một điều đáng mừng cho Trung-hoa sao? Vậy thì nhân (Chấn Hùng) có bức thư này, xin trung cáo cùng nhân sĩ quốc quốc:

1) Không nên tạo cơ hội lỗi cho Tô-Nga. — Nước Nga đầu tiên định truyền chủ nghĩa cộng sản sang Âu-châu, sau thấy dân trí Âu-châu đã khôn, không phình dờ được, nên quay ngọn cờ đỏ về bên Á-đông mà nhất là trước làm cho xích hóa nước Tàu, sau đến qui quốc, kỳ dư mấy nước hèn yếu tự nhiên kéo theo. Á-đông đã xích hóa rồi thì xoay sang Âu-châu, rất là dễ dàng. Không dè nước Tàu lĩnh sớm, mưu ấy thất bại, khi ấy người Nga lại đổi chánh sách làm cách «Tâm an là đầu», trước thì chống gậy, ban đầu căn cứ miền Mãn-Mông làm nơi tuyên truyền, dần dần thả ra các tỉnh. Không ngờ lại thất bại một lần nữa. Trong cơn tức giận, loan mượn võ lực để giúp công việc xích hóa, thiên diếm mấy tháng, chẳng thành câu gì, lại khiến cho cái

giấy Nhật-Trung thân ái càng thêm một vết. Người Nga biết thế nên nay lại mượn võ lực qui quố làm việc cưỡng bức kia. Người Tàu bị qui quốc cưỡng bức thì càng khuynh hướng về chủ nghĩa xích hóa, vì việc đuổi cá, vì bụi dưới chim, qui quốc không lo phòng bị sao? Nước Anh nước Mỹ, vì cơ gì mà chủ trương diên kỳ bởi khoản cho người Đức? không phải sợ nước Đức xích hóa theo Nga nên mượn đường kinh tế mà làm cho tiêu diệt cái ý khuynh hướng ấy là gì? Thế mà qui quốc nay lại rưới dầu vào lửa, ra sức vì Tô-Nga mà tạo cơ hội, thật là một điều không nghĩ đến.

2) Không thể nào chiếm được miền Đông-bắc nước Tàu. — Theo tấn trình trên lịch-sử, chiếm thế lực bá quyền trên thế giới, ngày trước ở Địa-trung-hải mà ngày nay do Đại-lý-Dương mà vào Thái-bình-Dương Nước Mỹ, lo khoách trương thế lực đề xướng hùng với thế giới, ai cũng trông thấy. Trừ nước Mỹ ra thì qui quốc có thể lực ở Thái-bình-Dương nhiều ít. Khó vì ba hòn đảo con con, vật liệu và kinh tế không đủ, so với nước Mỹ kém sút đủ phần, đến đến ngày nay cũng may. Nay qui quốc vì cái cơ tự lực thiếu thốn, loan lấy vật sản Mãn-Mông mà diễn chỗ thiếu ấy, kế hoạch không phải không hay; song qui quốc bỏ sung thêm được khi lực một phần, thì thế lực nước Mỹ chi phối ở Thái-bình-Dương giảm bớt một phần. Thế lực qui quốc đã bỏ sung thì sự nguy

(Xem tiếp trang ba cột ba)

Năm 1930, Nam - kỹ
bút hết 37.032 kilos
thuộc phiên

Nhiều người cũng thường hay hỏi xứ ta được thông thả hát thuộc phiên không phải bị ngăn cấm như các nước khác, mà không biết hát một năm được mấy chục ngàn kilos thuộc?

Chúng tôi dựa vào bản thống kê mà cho các độc giả hào kỳ hay rằng: Năm 1930 vừa rồi, xứ Nam-kỹ ta hát tới 37.032 kilos 680 gr, thuộc phiên.

Nếu có thể chơi nghịch chồng các lon thuộc phiên lại, e dựng thâu trời.

Còn số tiền ấy là rơi ra ở trong tờ giấy của chánh phủ giữa Hội-dồng quân hạt.

Số người hát thuộc phiên nhiều hơn số người uống rượu. Hàng năm sung là phần nhiều anh em kéo xe, vì không đủ tiền hát.

Ở miệt vườn, người ta hát hơn ở thành thị.

(C. L.)

VĂN-VĂN

Lục
Năm nay cái tết thật to đời!
Đông-rồng mình mông hóa bề khơi.
Nước đầy phố phường ngời sáng đời.
Nhà trời giả trẻ chạy cùng nơi.
Đường đi hươu xe ngừng chạy,
Lúa bị ngâm dai mọng trắng phơi.
Hạt mai ngày nay thêm cái lộc,
Bát công đảo để ấy ông trời!

Nga-công-Sun
Qua Hoàng-hơn

Đeo Ngang nghe tiếng vấn xưa nay,
Xem cảnh danh sơn mới lược này.
Ai cũ bia xưa hồn nước Tô,
Đường quanh đất gạch, dấu xe ai.
Ám y biển Bắc, máu dâng sóng,
Mù mịt trời Nam, núi úi cây.
Sông núi còn nguyên phong cảnh khác,
Khuyến người như tỉnh lại như say.

Lâm Tuyên

HỘI-ĐỒNG ĐỀ-ĐINH TẠI HÀNOI Vụ Bình-dân Cấp-tiền Cách-mệnh đảng và vụ Đông - dương Cộng-sản đảng

Hôm 16 octobere 1931, Hội-dồng đề-hình lại nhóm tại. Lần này xử hai vụ Bình-dân Cấp-tiền Cách-mệnh đảng và Đông-dương Cộng-sản đảng.

Theo thế tự thường, sau khi đọc bản cáo trạng thì Hội-dồng bắt đầu hỏi các người bị cáo.

Lời khai của các người bị cáo trong vụ B. D. C. T. C. M. Đ. — Phạm-nguyên-Hoàn (tên thật trong B. D. C. T. C. M. Đ. và là lãnh việc di tuyên truyền chủ-nghĩa trong đám lao-động. Chủ-vận-Hoàn nhận có chữ trong «Học-sanh đoàn», mục-dịch là nâng cao trí-thức học-sinh. Nguyên-doanh-Hoàn nhận có viết quyển sách, nhan đề là «Xem qua các chủ-nghĩa». Tô-Ninh bị cáo có chữ trong «Học-sanh cứu quốc-dân», chữ sách, nói rằng những lời khai trước không qua là ý sự mà khai. Lương-xuân-Chính nhận có lãnh việc viết truyền-đơn và các báo.

Còn bao nhiêu người khác thì hỏi sách.

Lời khai của các người bị cáo trong vụ D. C. S. Đ. — Trần-như-Hạch trước chối, sau nhận hết, lại loan diên-thuyết về chủ-nghĩa cộng-sản. Phạm-vân-Ngân nhận có chữ trong B. D. C. S. Đ. và nói: «Tôi làm cách-mệnh, vì bổn-phận tôi là phải cứu vớt đồng-bào của tôi». Ngô-dinh-Mân rủa rủa như một viên cổ-đầu, thái-dộ rất tự-nhiên, không chối một việc gì; với một giọng nói rất bình-thịch mà có oai-quyền, Mân nói anh ta làm cách-mệnh vì tự anh ta là một người lao-động, làm việc hết sức mà mỗi ngày chỉ được 0,50 không đủ tiêu dùng. Anh ta có sức thực-linh đảm người đồng một số phận với anh mà chưa giác-ngộ. Anh ta có lòng tin cậy - bỏ rằng không cần đến vụ đường Davillier. Nếu theo những lời khai của anh ta đó mà Hội-dồng không tra án tử hình cho anh ta, thì sẽ mất danh - dự. Nguyên - văn - Thương, Nguyễn-văn-Ấp và Khẩu-dục-Tiến, nhận rủa và nói rằng số Mãn-thâm thuộc nhiều người với tội phải kỷ-biên-bản. Quan-Chánh-tội-tổng nói gian rủa rủa hung. Phạm-hữu-Mân, người xem có cáo-dám-lâm, nhận rủa. Mân nói không sợ gì cả, có làm thì chịu mọi điều khổ-sử. Còn bao nhiêu người khác thì chối cả. Đến phiên các người bị cáo hỏi.

Tuyên án
B. D. C. T. C. M. Đ.
4 người được thả lỏng 4 người 5 năm tù: 1 người 3 năm tù, 6 người 2 năm tù, 1 người 1 năm tù, 1 người 5 năm tù, 1 người 3 năm tù, 2 người 2 năm tù, 1 người 1 năm tù.

B. D. C. S. Đ.
3 người được thả lỏng, Phạm-hữu-Mân, tên Ng - hoàng - Tân, từ bình-Trần-dục, Quỳnh-từ-Nhà, rủa cả chung thâu 6 người khổ sai chung thâu 3 người phạt lưu chung thâu. 2 người 5 năm tù, 2 người 3 năm tù.

Chỉ có 14 người sin chống án lên Hội-dồng Bắc-hồ.

Trước khi Hội-dồng bế-mạc, trong bọn cộng-sản có mấy người đứng lên loan nói dè dè, song tình xen-dâm dẹp yên.

CHUYÊN HAY Con «tem» sở bưu chánh với cái nào quan sát

Cái con «tem» sở bưu chánh ngày nay còn ai là không biết. Dầu ở trong nhà quê, gần trên núi, mà hề có một người đi ra xa, thì lâu lâu cũng thấy tên trạm cầm về cái phong bì trên có gắn con tem nhà bưu chánh. Thế là ở xa là không ai là không biết sự thông dụng và tiện lợi của con tem ấy. Mà đã mấy ai nghĩ đến cái công nghiệp của người phát minh ra cái con tem ấy đâu. Lạc-nhân xin kể lại cái nguyên do vì sao mà người ta nghĩ ra cách dán tem, nghe cũng có thú:

Trước khi chưa có con tem đã có sở bưu chánh, cũng có thể gọi là từ giao cho nhà bưu chánh đem đi. Nhưng người «gửi thư không phải trả tiền mà ai tiếp thư thì phải trả tiền cho tên trạm mới được nhận. Một ngày kia về lúc mùa hè năm 1835 mới nhà cự phủ Anh, ông Rowland Hill, đi về miền Bắc nước Anh, ghé vào một cái quán rọ gạo tên phu trạm đem một cái thư đến cho một người con gái trong quán ấy. Người con gái cầm cái phong bì lại quàng lại xem kỹ rồi hỏi phải trả bao nhiêu. Người lính trạm đòi một đồng tiền Anh (Shilling). Người con gái thở ra, nói rằng biết thư ấy là của anh mình gửi về, nhưng không có đủ tiền mà trả cho anh phu trạm, đành phải ngậm đắng nuốt cay mà trả bức thư lại cho anh ta.

Nhà phủ hộ Anh nghe nói mà động lòng, chịu cho tiền để nhận bức thư. Người con gái từ chối, nhưng nhà phủ hộ mới hai cũng trao tiền cho anh phu trạm mà lấy bức thư cho nàng. Khi người phu trạm ra đi rồi, nàng liền thuật lại cho người ân-nhân duyên cớ vì sao nàng không muốn lãnh thư:

«Thưa ông, anh tôi phải đi làm ăn xa, mà chúng tôi lại nghèo khổ, không biết lấy chi mà trả tiền cho phu trạm, mỗi khi nhận được thư trả tiền thì không tiền hơn sao? Mà bức thư trả tiền mỗi lần thì cũng bất tiện, chỉ đành dán cho họ một cái dấu hiệu, để khi nào họ muốn gửi thư thì dùng, chẳng là tiện hơn. Rồi đó ông nghĩ ra cách chế con «tem», rất tiện lợi, rồi ông đem trình cho chính phủ Anh. Sau đó có lập một hội đồng để nghiên cứu về chuyện ấy, mãi đến năm 1840 mới phát hành con tem lần đầu. Kể đó các nước bắt chước theo.

Ấy đó, ngày nay ta coi con tem là rất thường mà nếu không có ông Rowland Hill gặp nàng con gái nọ, rồi đem cái nào quan sát (esprit observateur) suy nghĩ ra, thì đã chẳng chỉ con «tem» xuất hiện.

Đó là nơi việc phát minh những cái chưa có; cũng như ông Denis Papin phát minh ra máy hơi nước, cho ra một tài.

Lạc-nhân

TRUNG NHẬT XUNG-ĐỘT

Phúc điệp của Trung hoa gửi cho Nhật

Thượng-hải, 13 Octobere. — Ngày hôm qua Trung-hoa đã đưa phúc-diệp lại cho đại-sứ Nhật M. Shigemitsu ở Nam-kinh. Trong thư Trung-hoa không chịu trách nhiệm về các việc đã xảy ra, và đổ cả cho hành động của binh lính Nhật ở Mãn-châu. Trung-hoa lại nói rằng không thể cấm quốc-dân làm biểu tình được, miễn là các cuộc biểu tình không ra khỏi pháp luật thì thôi; ví dụ như: nếu quốc-dân không muốn dùng đồ Nhật, thì cũng không sao ngăn cản được.

Trung hoa hạ chiến thư với Nhật chẳng?

Bắc-binh, 14 Octobere. — Quân Nhật đã cắt đứt con đường Bắc-kinh-Phụng-thiên, tại chặn Ta-du-Shan, cách Phụng-thiên, 100 dặm; vì thế mà đám đố cở con đường ấy được.

Dường Bắc-kinh - Hán-khẩu được liên lạc đã đứt đứt về Nam-kinh, động tìm cách đi về Khai-phong.

Người Mỹ đoán rằng tình thế bước người Tàu phải khai chiến với Nhật.

Trước Hội Vạn-quốc

Hội đồng mời Huế ký can thiệp

Genève, 14 Octobere. — Trong một buổi hội đồng riêng, trong khi các đại-biểu của Nhật bản, và Trung-hoa không có mặt ở đó, hội đồng quyết nghị mời đại-biểu Hoa kỳ đến dự nghị.

Hoa-kỳ đến dự nghị, nhưng vẫn được tự do hành-lộng.

Có tin rằng M. Gilbert là đại-biểu Hoa kỳ ứng đến dự hội đồng.

Lại có tin rằng đại-biểu Trung-hoa cũng ứng thỉnh đại-biểu Hoa kỳ đến dự nghị. Còn như đại-biểu Nhật-bản, thì nói của phải hồi mệnh lệnh của Chính-phủ Nhật. Như vậy, thì sự can thiệp của đại-biểu Hoa kỳ cũng phải hoãn lại.

Dù luận lý làm sao động về việc đại-biểu Nhật tới ý muốn hồi mệnh lệnh của chính-phủ về việc thỉnh đại-biểu Hoa kỳ dự hội đồng. Nếu chính-phủ Nhật không ưng thuận, thì thái độ Nhật sẽ rất, mà nhân đó có thể sinh ra việc lỗi thời to, nên hội Vạn-quốc có ý điều đình cho Nhật-bản ưng việc ấy, là việc cả hội đồng hội Vạn-quốc đã ưng thuận rồi.

Thái độ Nhật bản

Genève, 15 Octobere — Ông Briand đã tiếp đại-biểu Nhật Yoshizawa trong buổi chiều. Đại-biểu Nhật tỏ lòng thành thật của mình chỉ chờ lệnh chính-phủ mình và chắc là chính-phủ mình cũng sẽ thuận theo như hội đồng quyết nghị.

Nhật đã trả lời, bày tỏ rất đại ý vào chính phủ Nhật không muốn Huê-kỳ dự vào.

Khi được tin ấy ông Briand mời đại-biểu Anh, Ý, Tây-ban-nhà, Đức đến 4 giờ nhóm kỳ hội riêng.

Có lẽ hội đồng sẽ đưa thư mời Huê-kỳ đến dự về việc xét cuộc Trung-Nhật.

Các đại-biểu 5 nước kể trên đã căn được đại-biểu Nhật không phản đối về sự mời Huê-kỳ đến dự.

(Xem tiếp trang ba, việc Thủ tướng)

Ông Franklin phát minh ra cây trụ thủy lôi v. v. — Việc ấy khó thiệt, không phải ai ai cũng làm được.

Nhưng còn một việc nữa dễ hơn, là quan sát cái việc người ta đã phát minh ra sẵn, rồi coi nếu nó có hay thì thì hành ngay. Vì dụ như thuyết thuyết «điện quỳ», «bình đẳng», v. v. các xứ thái tây đã loan hạo rất nhiều công phu và thời gian mới phát minh ra được, mà ngày nay ai ai cũng phải công nhận cái chỗ tuyệt diệu của những thuyết ấy.

Vì vậy mà các nước vận minh dân nhân thực hành. Giả sử mình ở trên cung trăng mà nghe nói chuyện dưới trái đất, thì đoán chắc rằng không còn có nước nào ngu dại gì mà không thi hành hành các thuyết ấy. Thế mà ở trên mặt đất các thuyết ấy bị đuổi ra ngoài rất nhiều nước. Họ thi hành cái nào quan sát chẳng? Không phải vậy thì vì sao? Đó là nghĩ cho ra một tài.

Lạc-nhân

MỘT CUỘC MẾT-TIN VỀ VĂN-ĐỀ THỰC-DÂN Ở ĐÔNG-DƯƠNG

(Tiếp theo)

M. Alexandre Varenne

Theo ý ông Alexandre Varenne, cựu Toàn-quyền Đông-dương, thì văn-đề thực dân cũng như văn đề tư bản chủ nghĩa, là một văn-đề người ta có thể bàn cãi, có thể buộc tội lên án, có thể nói xấu, nhưng không có thể bỏ được. Không ai nghĩ đến chỗ đó, chắc ông Chailley cũng vậy. Tôi rất đồng ý với ông nhiều chỗ, nhưng cũng nhiều chỗ tôi cho phải cải lại ông.

Ông Chailley phản nản về sự không có tự-do nhóm hội, tự-do ngôn-luận, và cả công-lý phân-biệt màu da ở Đông-dương. Nhưng nói thêm làm chi. Trong khi diễn giả làm Toàn-quyền ở Đông-dương thì người Anam được tự do nhóm hội, sự kiểm duyệt các báo quốc văn cũng là rộng rãi lắm; chưa hề bị cắt lại được là bởi mấy quan Toàn quyền đều phải theo lệnh của chánh-phủ Pháp đây.

Còn về cái công lý phân biệt màu da thì đã lâu, và có lẽ là lần đầu tiên, ông Varenne đã nói đến. Sau hết, tình cảnh lao động Anam hiện nay cũng đã khá lắm. Nhờ có số Thanh-trà lao-động mà những cách học tập công nhân đạt tới nhiều.

Nhân lên là cái chính mấy điều. Con tôi hiện tình Đông-dương thì tôi rất đồng ý với ông Chailley mà nhận là nguy ngập. Thường có tin từ bên ấy sang báo cho chúng ta biết những tin tưởng làm mất danh dự của nước Pháp. Chỉ nghe những tin ấy cũng đủ rúng nhích.

Mà ác thay, chúng ta nào có biết đích xác những tin tưởng ấy đâu, mấy tờ báo chữ Pháp không hay nói sự thật.

Này đây, một cái tin của chính-phủ, sau các cuộc biến-động này tại Mai; xem những con số kể ra đây cũng đủ buồn rồi, mà còn... chắc đâu là thật, phải biết là còn dưới xa sự thật nữa kia.

Độc kỷ — Khắp trong xứ được yếm tình.

Trung kỳ — Nghệ an — Trong đêm 29 rạng ngày 30 Avril, mấy đồn lính khố-xanh Yên-thái (thuộc phủ Hưng-nghĩa) Xuân-lê (thuộc huyện Nam-đầu) phải đóng khi giới để giải tán 400 dân biểu tỉnh có đạo mao: 50 người chết.

Buổi mai ngày 30 Avril, phía Bắc Phủ diễn, một toán 200 dân biểu tỉnh, tay cầm huy hiệu và cờ đỏ kéo đến đánh đồn lính khố xanh Đông-thập: 25 người chết.

Sớm mai ngày 2 Mai không có chuyện gì suốt ngày 1er cũng vậy. Ở Vinh và Bến-thủy cũng bình tình.

Đã tỉnh — Ngày 29 Avril, lính khố xanh đồn Lạc-thịêu phải giải tán một đám tụ hội 100 người: 40 người chết.

Trong miền này có hai chiếc xe-lan bị phá huỷ: một viên chánh tổng và một viên phó tổng bị bắt mất.

Buổi sáng ngày 30 Avril, đường gầy thép bị cắt đứt cách Hải-hang chừng 12 cây số. Những tàu bay đi thám thính trong ngày 1er Mai không thấy sự gì khác thường.

Quảng ngãi — Trong ngày 1er Mai, lối sáu giờ sáng, tại làng Trà - thanh, một đội lính lê-dương đi tuần gặp một toán có mấy trăm dân viên cùng súng, phải đóng khi giới mà giải tán; cả chết và bị thương 20 người.

Lối 9 giờ 50 sáng Phủ thọ, một toán lính thuộc địa giải tán một đám tụ hội khá đông; cả chết và bị thương 5 người.

Lối 9 giờ 50 sáng Phủ thọ, một toán lính thuộc địa giải tán một đám tụ hội khá đông; cả chết và bị thương 5 người.

Lối 9 giờ 50 sáng Phủ thọ, một toán lính thuộc địa giải tán một đám tụ hội khá đông; cả chết và bị thương 5 người.

Nam kỳ — Cũng có người biết gì quan hệ; chỉ có vài chuyện lặt vặt thôi ngoài:

Buổi 1er Mai miền Thuận-phục thuộc tỉnh Bến-tre, có một đám biểu tình bị lính giải tán: 70 người bị bắt.

Ở miền Bắc-Hồ, tỉnh Chợ-lớn, một đội lính đi tuần, giải tán một toán họp gần 10 người bị bắt, trong đó có 2 người bị thương.

Cao man và Alao — Không có tin gì.

Ngày 1er Mai ở Hanoi rất yên lặng, chẳng có người biểu tình nào xảy ra. Ở đây là lần đầu tiên cũng vậy, dân sự làm ăn như thường ở Hanoi truyền-đơn và sơ đồ không thấy nữa, mà cũng chẳng bắt bớ ai. Chỉ có vài người đi đêm không rõ còn chưa bị bắt và sờ cùm. Họe nhàn

Còn ngôi nào có gậy Quốc trãi
đem lại số O'hang Bạc mà bán số đ
phơ lòng. Tân-Khuê

Ngày 30/8/31 Tỉnh, Lou kết a
người sau này :

Xung Quan

Những phiếu quốc-trái có số 6 trên này
trị được 1000 tiền tại các sở Kho-bạc
thành phố Đông-phần bắt đầu từ ngày 1
tháng mười tây.

Khi lần chừ phải trừ tiền thuế nu
nước đã định mà thôi.

Các người có những phiếu ấy phải đem
 nộp phiếu tại Kho-bạc từ bây giờ để làm
việc kiểm soát. Khi nộp có cho giấy bi
nhận.

Cải chánh

1) Kỳ số 6 lần thứ 38, những s
trúng 500\$, có số 48.890 và 78.89
chờ không phải 15.590 và 76.69
như đã đăng trong số 425 ra ngày
7 Octobre 1931.

2) Kỳ số 6 lần thứ 37, những s
trúng 100\$ có số 48.897 chờ không
phải số 45.687 như đã đăng trong
số 408 ra ngày 4 Juillet.

nombre des places est limité.

rdi).



VIỆN ĐỆ ĐỒNG HỒI

